

به پیش به پیش ای جوانان میهن پرست
دلیران از جان خود شسته دست

به پیش به پیش ای هنرمند بازو قوی
ندای وطن را مگر نشنوی

به پیش ای زنان سیه بخت و رخت
که باید برون برد از این ورطه رخت

به پیش ای ستمدیده دهقان پیر
به کف جای داس این زمان تیغ گیر

بود روز پاداش و وقت درو
به صف رنجبر پیشه ور پیش رو

با خون خود نوشته ایم
ما خود ز جان گذشته ایم

از تیغ دشمنان دون چه پاک
بکشند اگر به قصده هلاک

یک عشق مقدس و پاک
یعنی عشق به آب و خاک

همواره رهنمای ما بود
در طوفان ناخدای ما بود
در طوفان ناخدای ما بود
.....